

- at der er opstillet konkrete forpligtende reduktionsmål for tre af de fire områder:
 - arbejdsulykker (-20 pct.)
 - psykisk arbejdsmiljø (-10 pct.)
 - støj (-15 pct. i forhold til høreskadende støj og -10 pct. i forhold til generende støj), samt at der senest den 1. april 2007 vil blive opstillet et konkret forpligtende reduktionsmål for muskel- og skeletbesvær,
 - at regeringen har forpligtet sig til at følge med i udviklingen inden for de prioriterede områders og efter-periodens afslutning at måle på, om de opstillede mål nås,
- kan Folketinget tilslutte sig, at »Redegørelse om fremtidens arbejdsmiljø 2010 – ny prioritering af arbejdsmiljøindsatsen« danner grundlag for den samlede indsats på arbejdsmiljøområdet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen. Og så er jeg spændt på, om alle ved, hvad skeletbesvær er.

Så er der korte bemærkninger. Den første korte bemærkning er fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der er lige et par ting, som jeg tror fru Charlotte Antonsen har misforstået.

For det første: Det at ofre nogle penge i arbejdsmiljøindsatsen er mere en indtægt end en udgift. Det er i virkeligheden den måde, vi sikrer et arbejdsmarked, som ikke nedslider folk, og som dermed ikke koster den enkelte og samfundet en masse penge. Så det håber jeg fru Charlotte Antonsen har forståelse for.

Kl. 12.10

Den anden misforståelse er, at det skulle være noget nyt, at Enhedslisten går ind for konkrete mål i arbejdsmiljøindsatsen. Det er ikke noget nyt. Det har vi i og for sig altid gjort, og hvis man husker tilbage til 2002, da den borgerlige regering opstillede konkrete mål frem mod 2005, vil man huske, at da gik vi også ind for konkrete mål.

Jeg tror, at hvis man lige kigger tilbage, så ser man forskellen på os og Venstre, for det er jo lige præcis de konkrete mål, der blev opstillet i 2002, som ikke er blevet opfyldt i 2005. Det var faktisk sådan med hensyn til arbejdsulykker, at det handlede om en revision fra 2000 til 2005. Da man opstillede målet i 2002, var det nået. Proble-

met er bare, at det er gået den forkerte vej lige siden.

Det viser måske noget om, at det er redskaber, der mangler med hensyn til at opnå de mål. Det går den forkerte vej.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen det er da klart, at vi skal have forskellige redskaber for at nå målene på arbejdsmiljøområdet, og det er jo derfor, jeg også i min tale inddrog det nye, vi har lavet, nemlig den screening, Arbejdstilsynet er i færd med på alle danske virksomheder.

Indtil videre er vi jo kun nået til de virksomheder, som havde en arbejdspladsvurdering i forvejen, det vil sige de der relativt farlige virksomheder, hvor man har været meget opmærksom på arbejdsmiljøet. Derfor kan man sige, at der måske ikke har været helt så mange påbud, som man havde forestillet sig.

Men det er vores opfattelse, at efterhånden som vi når hele vejen rundt, vil det nye screeningssystem give nogle sikrere arbejdspladser. Så vi er helt opmærksomme på, at redskaberne er vigtige, men de skal jo også lige have lov at virke; det er jo noget nyt, vi er gået i gang med, så lad os nu lige se.

I øvrigt ved jeg ikke, hvor hr. Arbo-Bæhr har det fra, om vi nu når målene. Det er altså lidt uklart endnu, præcis hvordan landet ligger på de forskellige prioriterede områder, fordi vi lige har skiftet år.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at eftersom tallene ikke er endegyldige for 2005, så bliver situationen sikkert værre, der bliver sikkert anmeldt endnu flere ulykker. Det gør der år efter år; normalt siger man, at man regner med, at ca. 5 pct. bliver efteranmeldt, så det gør bare situationen værre.

Men problemet med screeningerne er jo ikke, at der er noget forkert i at screene alle virksomheder. Problemet gælder to ting:

Den ene ting er, at det ikke bliver gjort ordentligt, fordi der er for lidt tid. Den anden ting er, at det har vist sig, at det går ud over Arbejdstilsynets normale tilsynsfunktioner.

Det er derfor, vi har skrevet det, vi har skrevet i vores forslag til vedtagelse, og det er derfor, vi mener, at hvis man bare ligesom fru Charlotte Antonsen læner sig tilbage og siger, at screenin-